

V

(Yttranden)

DOMSTOLSFÖRFARANDEN

DOMSTOLEN

Överklagande ingett den 5 juli 2016 av Irland av den dom som tribunalen (första avdelningen i utökad sammansättning) meddelade den 22 april 2016 i de förenade målen T-50/06 RENV II och T-69/06 RENV II, Aughinish Alumina Ltd mot Europeiska kommissionen

(Mål C-369/16 P)

(2016/C 371/02)

Rättegångsspråk: engelska

Parter

Klagande: Irland (ombud: E. Creedonoch T. Joyce samt P. McGarry, Senior Counsel)

Övriga parter i målet: Aughinish Alumina Ltd, Europeiska kommissionen

Klagandens yrkanden

Klaganden yrkar att domstolen ska

- upphäva den överklagade domen,
- ogiltigförklara beslutet ⁽¹⁾,
- förplikta kommissionen att ersätta rättegångskostnaderna.

Grunder och huvudargument

Irland gör gällande fyra grunder för överklagandet:

- a) Tribunalens dom utgör felaktig rättstillämpning i de fall tribunalen fann att rättssäkerhetsprincipen inte var tillämplig och/eller berörde Irland och Aughinish Alumina Ltd, trots den oacceptabelt långa tid det tog för kommissionen att anta det angripna beslutet.
- b) Tribunalen gjorde sig skyldig till felaktig rättstillämpning när den fann att principen om berättigade förväntningar inte hade åsidosatts, trots att det slagits fast att förseningen avseende kommissionens undersökning var omotiverad och ousäktlig.
- c) Tribunalen gjorde sig skyldig till felaktig rättstillämpning när den fann att det aktuella stödet *utgjorde en sådan stödordning* som avses i artikel 1d i rådets förordning nr 659/1999 ⁽²⁾. Det var även fråga om felaktig rättstillämpning när tribunalen fann att den period som avses i artikel 15 i förordning nr 659/1999 löpte från dagen för varje tillfälle som Aughinish Alumina Ltd importerade mineraloljor.

- d) Tribunalen gjorde sig skyldig till felaktig rättstillämpning när den inte godtog att stödet kunde definieras som befintligt stöd.

⁽¹⁾ Kommissionens beslut 2006/323/EG av den 7 december 2005 om den befrielse från punktskatt på mineraloljor som används som bränsle vid framställningen av aluminiumoxid i regionerna Gardanne och Shannon samt på Sardinien, som tillämpas av Frankrike, Irland och Italien (EUT L 119, 2006, s. 12),

⁽²⁾ Rådets förordning (RG) nr 659/1999 av den 22 mars 1999 om tillämpningsföreskrifter för artikel 93 i EG-fördraget. (EGT L 83, s. 1)

**Begäran om förhandsavgörande framställd av College van Beroep voor het Bedrijfsleven
(Nederländerna) den 11 juli 2016 – Vion Livestock BV mot Staatssecretaris van Economische Zaken**

(Mål C-383/16)

(2016/C 371/03)

Rättegångsspråk: nederländska

Hänskjutande domstol

College van Beroep voor het Bedrijfsleven

Part(er) i målet vid den nationella domstolen

Klagande: Vion Livestock BV

Motpart: Staatssecretaris van Economische Zaken

Tolkningsfrågor

- 1) Ska artiklarna 5.4 och 8.2 i rådets förordning (EG) nr 1/2005 ⁽¹⁾ av den 22 december 2004 om skydd av djur under transport och därmed sammanhängande förfaranden (förordning nr 1/2005), jämförda med bestämmelserna avseende färdjournalen i bilaga II till den förordningen, tolkas så, att transportorganisatören och/eller djurhållaren har en skyldighet att vid en transport av djur till ett tredjeland upprätta en färdjournal fram till bestämmelseorten i det tredjelandet?
- 2) Ska artiklarna 5 och 7 i kommissionens förordning (EU) nr 817/2010 ⁽²⁾ av den 16 september 2010 om tillämpningsföreskrifter enligt rådets förordning (EG) nr 1234/2007 beträffande de krav på djurskydd under transport av levande nötkreatur som gäller för beviljande av exportbidrag (förordning nr 817/2010), jämförda med artikel 4 i den förordningen, tolkas så, att exportbidragen ska återkrävas om färdjournalen inte har upprättats fram till bestämmelseorten i tredjelandet, på grund av att transportören har fullgjort sin skyldighet enligt punkt 7 i bilaga II till förordning nr 1/2005 och överlämnat färdjournalen till den officiella veterinären på utförselstället?
- 3) Ska artiklarna 5 och 7 i förordning nr 817/2010, jämförda med artikel 4 i den förordningen, tolkas så, att exportbidragen ska återkrävas om exportören inte kan styrka att kraven i förordning nr 1/2005 är uppfyllda, i det fall veterinären inom ramen för de kontroller som denne i enlighet med artikel 3.1 i förordning nr 817/2010 ska utföra i tredjeland inte kan undersöka huruvida uppgifterna i färdplanen (färdjournalen) är tillfredsställande, det vill säga uppfyller kraven i förordning nr 1/2005 (och följaktligen inte heller kan förklara att resultatet av kontrollerna är tillfredsställande), på grund av att transportören har överlämnat färdjournalen till den officiella veterinären på utförselstället?

⁽¹⁾ EUT 2005, L 3, s. 1

⁽²⁾ EUT 2010, L 245, s. 16
